

גמ' א מיי' פ'ד מה'י
 חיטוב כ"י די סמך
 עשין מה עוש'ע' אר"ט
 סימן מד סט"ף ז :

גב ב מיי' פ'ב מה'י
 יבום הלכה יט סמך
 לאוין פג עוש'ע' ט"ט
 סימן קנ"ט סט"ף ח :

גב ג ט"ט סט"ף ז :

גב ד מיי' פ"ו מהלכות
 יבום כ"י ע"ז סמך
 עשין מה עוש'ע' ט"ט
 סימן מ סט"ף ו (ט"ט)
 מ"מ וכו' :

חוספות ישנים

יבמה קדושין אין בה -
 פ"ה דלם ונתקדשה אינה
 זריכה גט נשואין יש בה
 דלם נשאת זריכה גט -
 ותימה איך מתי' פירך
 אז ק ד 1 ט 1 און כה
 להזריכה גט נשואין נמי
 אין בה אשת איש הוי"ח
 דנתקדשה לחתן לא
 נשאת בה ובנשאת זריכה
 גט כדמתי' ב ד ר י
 קריין וי"ל דקא פירך
 אהא דקתמך נשואין יש
 בה לאוסרה על היבם
 משמע אבל בענין אחר
 לא מתקדשה על היבם פ"ה
 אס ד גס לא מתקדשה
 ולהכי פירך אהא קדושין
 אין בה לאוסרה על היבם
 וגם זנות אין בה דקא
 כהו"ל לגבי ז"ל נשואין נמי
 אין בה לאוסרה על היבם
 וכהי דנשאת איש מהתרא
 נשואין אשה אשת איש
 דמהתרא גס בזנות -
 וז"ל ומהאי פסעי ט"ט
 דזנות ושואין שני ט"ט
 גביעין דייק תלמודא
 ישיאו און יזם לא משמע
 דפסעי לתלמודא שלא
 להשוות אהא דרסינה
 דבהא איח"ל כהמסקנא
 דהפס: קדושין ונשואין
 וכהי לאוסרה אינה
 ואי תקיף כהובס יבמתו
 וכו' תלא מזה זמנה וכל
 הרמיה סאלו כה וי"ל
 דהתרא אהא כהו' סאלם
 ר' ירמיה בירושל' דהתי'א
 כ"י עקיבא אכל רבנן לא
 אמרי קלא מזה זמנה אלא
 זה חוקן וזה מקיים:
 ואיבעית איהא לעולם
 כדמתי' ק ד 1 ט 1 און כה
 וזנות אין בה ואי תימא
 איך נשואין נמי אמאי
 יש בה משום דמתלא
 כהמסקנא דבעלה למדינת
 היס אכל כהו"ל כהו"ל
 למירי דזנות לא שכיח
 ומהאי טעמה י"ל למירי
 דמתלא אהא שכיח
 בעלה למדינת היס חזיק
 י"ל דכי היכי דאשת שהלך
 בעלה למדינת היס אהי"א
 לנפלה גזרה שמה יאמר
 איך זה ונשואין איש
 גירסא ונשואין איש
 לנשואין כן עומת
 אלא משום דזנות אהי"א
 כהמסקנא איש ועבדין שוגג
 כהו"ל אכל כהי' ביבמה
 דלוי' זנות אהי"א איש
 און לנ' למגור הך גזרה
 כלא אלא משום דמתלא
 כהמסקנא שכיח בעלה למדינת:

דמתלפא באשה שהלך בעלה למדינת היס או דלמא נישאו וה"ה זיט
 ומסייע לרב המנונא ח"כ בעי למימר דהיה משנה אחת כרבנן דלר'
 עקיבא הא ודאי אסורה ליבם אפילו מאן דלית ליה דרב המנונא
 כדמוכח בכוטבא בפרק היה מביא (דף י"ה: וס) ובהיה משנה קמני
 כל הדרכים האלו בה אלמא היו ממזר
 לרבנן מיבמה ור"י דהחם היו ממזר
 מדרבנן משום דמתלפא באשה שהלך
 בעלה אכל מתני' משמע ליה דהוי
 ממזר מדאורייתא מדקמני סיפא אמרו
 לה מת בעליך ונשאת בו' והאחרון
 אינו ממזר ואי רישא ממזר מדרבנן
 האחרון אמאי אינו ממזר דכי היכי
 דקנסוה גבי בעל ה"ג קנסי' לה לגבי
 בעל דאפילו אחר שמת בעלה או
 גירסה אסור בה והולד ממזר ממנו
 ואי מיירי בנשאת בעדים ולכן לא
 קנסוה ח"כ ברישא למה קנסו לגבי
 יבמה ואין להקשות כיון דלרבנן נמי
 היו ממזר מיבמה מדרבנן היכי קאמר
 לעיל סוף פ"כ (דף טו: וס) בני לרות
 מעיד אי פסק שם כהנים גדולים
 אפי' לב"ש שהיו בני יבמה לשוק דהחם
 שלא נשאת בטעות אלא בהוראת ב"ד
 ואינו עומדת ללדת ללא שייך טעמא
 דמתלפא באשה אלא דוקא בנשאת
 בטעות טעומדת ללדת וזירושל' מוקי
 להיה דגטין כ"י עקיבא ואמר ר"י
 דירושל' אחי כלישנא קמא דרב גידל
 דבסמוך דאמר יבמה קדושין ונשואין
 אין בה דנשואין אינו לא אסרי' לה איבם
 דלית ליה דרב המנונא וכיון דבמזיד
 בזנות לא ימיתר אהא בנשואי שוגג נמי
 לא גזרו וליכא למגור שמה יאמר חתן
 זה ונשאו זה ממלא מחזיר טלחנה דא
 אפילו באשה לא חיישין להכי אלא
 משום קנסם דהא בנתקדשה מותרת
 לחזור לו ולא חיישין להכי משום דלא
 קנסינן לה ולא חיישין נמי להאי ליבנה
 דמתלפא באשה שהלך בעלה למדינת
 היס ולהאי ליבנה על כרחך היה
 דהזורק (גיטין דף ט: וס) כר"ע והא

אמר רב מנין *שואין קדושין תופסין ביבמה
 שנאמר *לא תהיה אשת המת הרוצה לאיש
 זר לא תהא בה הויה לזר ושמואל אמר
 בעניותינו צריכה גם מספקא ליה לשמואל
 האי לא תהיה אשת המתאי ללאו הוא דאתא
 אי דלא תפסי בה קדושין הוא דאתא אמר ליה
 רב מרי בר רחל לרב אשי הכי אמר אמימר
 *הלכה כוותיה דשמואל אמר רב אשי השתא
 דאמר אמימר הלכתא כוותיה דשמואל אם
 היה יבמה כהן חולץ לה ושריא ליה איתגורי
 איתגר א"כ מצינו *חומא נשכר *אלא אם היה
 יבמה ישראל גותן לה שני גט והותרה לו
 אמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף אמר רב
 יבמה קדושין אין בה נשואין יש בה אי
 קדושין אין בה נשואין נמי אין בה אימא
 קדושין ונשואין אין בה ואיבעית אימא מאי
 נשואין יש בה בזנות כדרב המנונא דא"ר
 המנונא *שומרת יבם שזינתה אסורה ליבמה
 ואי בעית אימא לעולם כדאמרן מעיקרא
 קדושין אין בה נשואין יש בה דמיהלפא
 באשה שהלך בעלה למדינת היס *א"ר ינאי
 בחבורה נמנו וגמרו אין קדושין תופסין
 ביבמה אמר ליה רבי יוחנן רבי לא משנתנו
 היא זו דתנן *האימר לאשה הרי את מקודשת
 לי לארדן שאתגיד לארדן שחתגיד לארדן
 שאשתחרר לארדן ששתחרר לארדן שימות בעליך לארדן שחמות אריותך
 או לארדן שיהלוצ לך יבמך אינה מקודשת א"ל *אי לא דרלי לך חספא
 מי משכרת מרגינתא תותיה א"ל ריש לקיש אי לאו דקלסך גברא רבה
 הוה אמינא לך אנא *מתניתין רבי עקיבא היא דאמר אין קדושין תופסין
 בחייבי לאוין ואי ר"ע כי אמר לה לארדן שיהלוצ לך יבמך דיתפסי בה קדושין
 דהא שמעינן ליה לרבי עקיבא דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם דתנן

קונם
 דאמר לקמן (דף ז"ד) בסוגיא דעד אחד ביבמה מזה לר' עקיבא איצטרך דס"ד (ב) והואיל ואמר רבי עקיבא יש ממזר מיבמה חיישין לקלולא
 (ודייקא) משמע דלרבנן ליכא לקלולא בנשאת לשוק בשמעיה טעוה לאו משום דרב המנונא ולא משום דמתלפא ע"כ היה אסויא לא אחי
 כסתמא דה"ש דגיטין אלא כלישנא קמא דרב גידל וזירושלתי' א' נמי פשיטא להו כיון (ג) דרגילה האוה דסניא ליה טפי מדרחמא ליה סברא
 דלא חיישין אלא לקלולא דאורייתא אט"ג דבעלמא חיישין לקלולא דרבנן מדע דהא מסיק דאפילו לקלולא דאורייתא לא חיישין הלכן אין
 תימה אי לא איצטרך ליה לאשמעינן דלקלולא דרבנן לא חיישין ונראה לר"י כתי' לשיטת דתחילי דרב גידל דהולד ממזר רבנן כסוגיא דגיטין
 (דף ט: וס) אט"ג דליתא לרב המנונא כדאמרינן בכוטב (דף י"ה: וס) מ"מ כתי' דמתלפא הוי ממזר מדרבנן ואפילו אם תמלא לומר
 דהלכתא כלישנא קמא דרב גידל וזירושלתי' דלרבנן לא הוי ממזר מ"מ תלא וכן פסק ר"מ ורב אלפס דאפי' יש לה כמה בניס תלא ואפי' לרבנן
 וכן יש בירושלמי דמוקי מתניתין דגיטין כר"ע אבל חכמים אומרים אין ממזר מיבמה אבל ללאת תלא ובישיש לה בניס איירי דהא קאמר התם
 תלא מזה זמנה ושלשה עשר דבר בה ודלא כה"ג דמתלפי בין יש לה בניס לאין לה בניס ויש ספרים שכתוב בהם לקמן כל לשון ה"ג:
אמר רב מנין שאין קדושין תופסין ביבמה - אפילו לרבנן דרבי עקיבא דכרבנן סבירא ליה לרב מדמכשיר עובד כוכבים ועבד הבא על בת
 ישראל בהחולץ (על דף מה. וס) ולרבי עקיבא הוי ממזר כדאמרינן בפי' עשרה יוחסין (קדושין ט:), ולקמן נמי בשמעתין דאמר ר' ינאי
 נמנו וגמרו שאין קדושין תופסין ביבמה אמר ליה רבי יוחנן רבי לא משנתנו היא זו כו' והני הא מני ר"ע היה מכלל דהוא אמר אפילו אליבא
 דרבנן והא דקתני לעיל זו דרבי רבי עקיבא דאמר אין קדושין תופסין בחייבי לאין משמע דבהכי תלוי מה שהוה ממזר ביבמה פירשתי בסוף
 החולץ (על מ"מ. ד"ה הכל) : **אי** ללאו הוא דאתא - פרי"ת אי ללאו גירדא הוא דאתא אי לקדושין דלא תפסי נמי הוא דאתא ועל פירשתי (ס:)
 לה שני גט והותרה - אר"ט דאייירי שנתקדשה ולא נישאת ודוקא היכא דבעי יבם לייבומי הוא דאסירא לשי אכל אי לא בעי לייבומי
גורת לו הן שריא ליה להאי עקיבא דקדושין לא קנסינן אפי' באשת איש אלא דוקא כשניסת דעבדה איסורא וכי היכי דמותרת לחזור לו
 מותרת נמי לתקדש אס מת הבעל או גירסה ח"כ אפי' הכא ביבמה דשריא לתקדש וכן הורה ר"ם הלכה למעשה באשה שלא ידעה שמתה לה יבם
 ונתקדשה והותרה לתקדש אחר מילת היבם והא דפריך ח"כ איתגורי איתגור הייט משום דקאמר חולץ לה יבם ושריא לבעלה משמע חולץ
 בעל כרחו שסופין אחרו אט"ג שברצונו היה מייבם אילו לא קדשה ומש"ה פריך איתגורי איתגור אבל אם מדעתו היה חולץ היתה מותרת לו ואין
 זה איתגורי איתגור והא לא איצטרך ליה לרב אשי לאשמעינן וז"ל והשתא נמי מאי קמ"ל דקאמר גתן שני גט דלאשמעינן דבעי גט
 לא איצטרך דכבר פסק דאיתגור בהדיא הלכתא כשמואל ואר"ט דקמ"ל שסופין אותו ליתן גט כדי שלא יהיה חוטא כשכר (ד) אבל אם נשאת
 דהזורק (גיטין דף ט: וס) קתני ביבמה לשוק תלא מזה זמנה אפילו בנשואי טעוה וכו"ש בנשואי מויד קנסינן לה טפי ואפילו ח"ל (ה) ככשנשאת
 בנשואי מויד דלא איירי הגמרא בהכי ומיהו מלכו חוטא כשכר משמע קלא דבמזיד איירי ומתוך פירוש הקונטרס משמע דאייירי בניסת דפירש
 בסמוך דרב אשי דהכא לית ליה דרב המנונא ור"מ פסק כהלכות גדולות דאפי' נתקדשה תלא מן המקדש וכדכרי ר"ת נראה לר"י עיקר:

הגרות הב"ח
 (ה) רש"י ד"ה מי משנתנו
 וכו' אלא משום דאין
 אדם מקנה דבר:
 (ב) תוס' ד"ה (בעמוד
 הקודם) אכל בו' דסלקא
 דעתך איניא דהואיל ואמר
 ר"ע יש ממזר מיבמה
 כ"ל וכן בסמוך (ג) בא"ר
 כיון דרגילות הוא:
 (ד) ד"ה עתן וכו' חוטא
 שכר וד' קא נתקדשה
 אכל אס נשאת: (בא"ר
 חת"ל דכשנשאת נמיוד:
 (כ"ט: ז' מכות כה: ועי'
 חוס' ב"מ סס ד"ה ללאו)
 (על י"ה: ז' ע"ג)
 גמ' א מיי' פ'ד מה'י
 חיטוב כ"י די סמך
 עשין מה עוש'ע' אר"ט
 סימן מד סט"ף ז :

גמ' א מיי' פ'ד מה'י
 חיטוב כ"י די סמך
 עשין מה עוש'ע' אר"ט
 סימן מד סט"ף ז :

גור'י שפא יאמר הלך ונשא זה ונמצא מחזיר חלוצתו וכיון שפסק הרב אלפס דאפי' כשנשאת על פי עדים אסורה לחזור לו רלא עבר עובדא (ה) בנטו אנטה וצריכה גם מראשון דאי וזה אסר מינע